

Nom: ROMANÍ

Nom Científic: Rosmarinus Officinalis

Família Botànica: Lamacieceae

Part d'extracció: S'extreu de la summitat florida de la planta de Romaní, mitjançant un procés de Destil·lació completa per unitat de vapor d'aigua.

Recorregut en el temps de l'oli essencial de Romaní

Fragància: Acre, fresca, herbàcia, lleugerament allenyat

Propietats:

- Antibacterià i antiinfecció, viricida
- Fungicida
- Anticatarral
- Estimulant Creatiu
- Estimulant Intel·lectual
- Anticatarral
- Purificador aeri
- Equilibrant nerviós

Utilitats:

- Estimular la creativitat personal.
- Estimula la concentració
- Combatre la fatiga mental
- Acció antiinfecciosa
- Purificació de l'entorn

El Romaní o Rosmarinus Officinalis, és un arbust d'origen mediterrani que prové de la família de les labiades. Es tracta, d'una essència molt popular des dels inicis de la cultura occidental, perquè hi té una gran influència dins de la cultura clàssica, tant en l'àmbit de les tradicions, com de l'art, de la literatura i la mitologia grecoromana i medieval, a més de la seva forta presència en el cristianisme i en els sagrats escrits del catolicisme.

D'entre aquests punts, es remarcable, en primer lloc, la seva presència en tradicions gregues relacionades amb l'adoració als déus. En aquest sentit, a l'Antiga Grècia, el fet de cremar romaní amb corones de fulles de mirtal i llorell, era considerat un oferiment a la deessa Afrodita. Tanmateix, durant l'època medieval era utilitzat en casaments, puix que el romaní va prendre una connotació de fidelitat, d'amor i d'associació amb records comuns dels cònjuges, ens explica l'etnòleg i aromatòleg Álvarez Belastegui. Això ha contribuït al reconeixement del romaní al llarg d'Europa, com a essència que simbolitza els valors d'amor i fidelitat, especialment associats a l'àmbit de la parella.

En l'àmbit narratiu, és remarcable la presència del romaní en llegendes popularitzades, com la de la fugida de la Verge Maria a Egipte, en la qual s'explica que a mesura que s'apropa al seu destí va deixant al seu pas un seguit de flors blaves que, són segons diversos teòlegs, una al·lusió al romaní.

En aquesta línia, el romaní es troba també present en una coneguda llegenda hongaresa del segle XVII, la qual ens explica que la reina Isabel d'Hongria, als setanta-dos anys d'edat, i després de grans problemes reumàtics, va rejuvenir a partir d'una substància que concentrava una barreja de romaní, lavanda i menta.

Aquest fet, va provocar que el rei de Polònia li demanés la mà, i que aquesta la rebutgés per a declarar-li el seu amor exclusiu a Déu. Aquesta llegenda va generar que dita solució es popularitzés com a producte de bellesa, i va ser anomenat "Aigua de la reina d'Hongria".

M.R Estrada, l'any 2008, li dóna una volta des de la perspectiva biològica, a la significació de moltes espècies vegetals, determinant el concepte de creativitat sensorial comprenent la creativitat a partir d'estímuls sensorials, que degeneren en processos cognitius. Això obre la porta a molts investigadors a l'estudi de la producció d'estímuls des de la natura. En aquest àmbit, espècies com el romaní es comencen a explorar com a potenciadors de la creativitat, un camp d'estudi que es recull també en el camp de l'aromatologia i l'aromateràpia.